

Neden Sarı Sayfa ?

«Bu sarı earı sayfaların ne lüzumu var etendim? Biz teknik elemanız. Politika ile uğraşmak bizim işimiz değildir. Aslında politika ile uğraşmak çok zaman ister. Aylak adam işidir. Biz mesleğimizin gereğini yerine getirince ötesine karışmamalıyız. İyi araştırmalar yapsak, Türkiye'yi sanayilegtirir böylece ithalâtı azaltarak yurtseverliğimizi göstermiş oluruz. Üst tarafı bizi ilgilendirmez. Üst tarafını yukardaki yetkililer halleder. %te bu yüzden sarı sayfalar lüzumsuzdur. Lüzumsuz ne demek efendim? Düpedüz suçtur. Bizim gibi politika ile uğraşmayan adamların odası nasıl politika ile uğraşmış?»

Şimdiye kadar Oda'mızın ve Yayın Kurulu'muzun izlediği yola karşı yöneltilen eleştirinin özeti budur. Bu eleştiri haklı bir eleştiri midir? Yoksa tarafsız görünüp kafaları bulandırmaya çabalayan ve aslında iktidarın politikasını hakim loJmak isteyen bir azınlığın mühendis safalarına'yaymaya çalıştığı bir kof fikir midir? öyle görünüyor ki bu mesele mühendis topluluğu içindeki çelişmelerin su yüzüne çıkmış ifadesidir. Nasıl bir politika İzlenmelidir meselesinden önce «Politika yapılmalı mıdır?» sorusunu cevaplamak gerekiyor. Yayın Kurulu bu konudaki çeşitli yazılarda düşüncelerini ortaya koydu. Fakat sırf bu konuyu ele alan bir yazı yayınlayarak - Kongre öncesinde -~ durumu bir kere daha göze batırmak yararlıdır.

POLİTİKA YAPMAYALIM PROPOGANDA-81 POLİTİKA YAPMAKTIR

«Politika yapmayalım» diyenleri iki grupta ele almak gerekir. Birinci grup : Bu fikri samimi olarak benimseyen,'politikayı dar anlamı ile «milletvekili seçilmek» işeklinde anlayan arkadaşların oluşturduğu gruptur. Bunlar burjuva politikacılarının şarlatanlıkları karşısında kabuğuna çekilip rahatlamak isteyen, «bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın» diyerek kişisel kaygularına ağırlık taniyan arkadaşlardır. Bunlar «politika yapmayalım» diyenlerin - belki de bütün mühendislerin— çoğunluğunu oluştururlar, tkinci grup : Bilinçli olarak, bir propoganda olarak "bu fikri yayanların, çıkarlarını bu fikrin ardında gizleyenlerin oluşturduğu gruptur. Bunlar geniş arkadaş topluluğumuz içinde yaygın olan bu tip görüşlere öncülük ederek mevki kapmak isteyen haris politikacılarıdır. Bunların sayısı elli - altmışı geçmez. Bunlar iktidarın politikasına uygun davranmayı, iktidarın karşısında boyun kırma ve ona teslim olmayı «Politi-

ka ile uğraşmamak» şekline sokup yutturmaya çabalayan bölücüler ve çıkarıcılarıdır. Bunların ne basit ve sinsî «Politikacılar» olduklarını yeri gelince açıklamak, bu konudaki belgeleri ortaya koymak gayet kolay olacaktır. Bunların sahte suratlarını ortaya çıkarmak bütün mühendis arkadaşların görevidir. Bunlar, «Sayın bakana arz ederiz.», «Sayın yetkililerle görüşerek maaşlarımızda artış sağlayabiliriz.» edebiyatının adamlarıdır. Zaten yapılan çeşitli toplantı ve forumlarda bunlar kendilerini hiç çekinmeden ortaya koymuşlardır.

POLİTİKA NEDİR?

Tarih sınıf savaşlarının tarihidir. Belli tarihte devrelerde kutuplaşan sınıflar egemenlik (İktidar) savaşı vermezlik edemezler. Nitekim bütün insanların eşit oldukları tarihin «İlkel komünal» dediğimiz devrinden sonra bütün toplumlar sınıf savaşlarına sahne olmuşlardır. O yüzden de «Sınıf savaşları tarihin motorudur.» denmiştir. Sınıflar tarih boyunca teğemenlik kurmak, teğemen sınıfı devirmek, iktidarda kalmak için amansız dövüşlere girişmişlerdir. Politika bu sınıflar savaşının adıdır. Politika, bir sınıfın iktidara gelmek, egemen sınıfı devirmek için uyguladığı bütün eylemlerin adıdır. Politikanın en ileri ifadesi ve özel bir şekli ise silahlı karpışmadır. Esasen ' bütün sınıf mücadeleleri sonunda bu noktaya varıp dayanmıştır.

Toplumda sınıflar dışı bir insan ve bir davranış olamaz, öyleyse sınıf mücadelesinin dolayısı ile politikanın dışında bir insan da olamaz. En genel anlamı ile bütün insanlar politikanın içindedirler. Fakat özel olarak «Politika ile uğraşmak» ne demektir? Bilinçli bir şekilde bir sınıfın iktidarını yıkıp, başka bir sınıfın iktidarını kurmak için mücadele »etmek demektir.

POLİTİKA İLE UĞRAŞMAK KİMİN İŞİNE YARAR?

öyleyse şimdi bunu düşünelim: EgenVen sınıfların iktidarını yıkıp onun yerine başka bir iktidar kurmak için herkesin (Tabii egemen sınıflardan olmayan herkesin) mücadeleye atılması kim istemez? Apaçıktır ki egemen sınıflar istemez. Gerçekten bugün yurdumuzda politika bu sınıfların kapalı av alanı halinde tutulmaya çalışılmaktadır. «Talebe dersine çalışsın, mühendis projesini çizsin, politikayı biz yaparız ve başkası yapamaz. Yapmaya kalkarsa kafasını kırarız» denmeye getiriliyor. Şimdi bilerek bilmeye-

rek «Politika ile uğraşmama» propogandası yapanların kimin iğine yarayacak şekilde davrandıkları ortaya çıkmış oluyor.

Halkın çıkarlarını savunan, bugün iktidarda olan ve halkımızı iliklerine kadar sömürüp ezen bir avuç halk düşmanının iktidarı yerine halkın iktidarını kurtarmak için mücadele eden hiç kimse, «politika ile uğraşmama» propogandasına pabuç bırakamaz. Biz herkesin, bütün halkımızın politika ile yakından ilgilenmesini isteriz. Çünkü ortaya çıkarılacak kirli çamaşırlarımız yoktur. Çünkü sonuna kadar halkın çıkarlarını savunmaktan başka bir kaygumuz yoktur. Gerçeklerin ortaya çıkmasından yalnız geciciler ve halk düşmanları korkar.

YANLIŞLIK NEREDEN GELİYOR?

«Politika yapmayalım» propogandasının etkisine kapılan arkadaşlarımızın başlıca yanlışları nokta: Devletin egemen sınıfların devleti olduğunu bilinçlice kavrayamama noktasıdır. «Biz araştırmalarımızı yapıp üstümüze bildiririz. Gerisini onlar düşünür.» anlayışı bu yanlışın en açık ifadesidir. Bu görüşün temelinde(tepedekilerin tarafsız oldukları, egemen sınıfların devletin halkımızı ezme için kurulmuş bir mekanizma değil bütün halkımızın devleti olduğu) yanlış yatmaktadır. Biz 'bu görüşleri en berrak ve açık bir şekilde ele alarak eleştirdik. Devletin tarafsız olmadığını tarihin hiçbir devrinde tarafsız olmadığını ve olamayacağını ortaya koyduk. Devletin «egemen sınıfların sömürü ve baskı aracı» olduğu gerçeğini kendi ülkemizin somut durumuna dayanarak açıkladık. Dergimizin Aralık 1970 tarihli 168. Sayısında yayınladığımız «Devlet, Vergi ve Faşizm» yazısında bütün bunları yazdık.

NASIL BİR POLİTİKA? NASIL BİR KALKINMA?

Arkadaşlarımızın Türkiye'nin sanayileşmesi için çalışmamız gerektiğini belirten, ithalatın azalmasını araştırmaların değerlendirilmesini isteyen davranışları gayet yurtsevercedir. Fakat bunları politika dışında düşünmek nasıl olabilir? Türkiye'nin, mühendisler bu yolda çalışmadıkları için yoksul ve yarı sömürge olduğunu söyleyebilir miyiz? Bu Amerikan uşaklarının, halk düşmanlarının politikasının sonuçlarını, onların suçlarını üzerimize aknak değil indirir? Bu noktada politika ile ekonomi, politika ile kalkınma arasındaki ilişkileri ele almak gerekiyor. Bunun için gene dergimizin Ağustos 1970 tarihli 164. sayısına başvuralım :

«Aslında bütün yazdıklarımızı, her gün Amerikalı uzmanlarla burun buruna gelen, Türk teknik ve sanayiinin gelişmemesinin acısını duyan,

kendi kişisel yeteneklerini geliştirme olanakları yerine, Amerikan emperyalizminin dikte ettiği plân ve projelerin hesapçüğünü yapma koşulları içine atılan biz mühendisler çok yakından biliriz.

İşte bu söylediklerimiz, yurdumuzda mücadele halindeki iki cepheyi belirlemektedir. Birinci cephe, Amerikan emperyalizm^, işbirlikçileri ve toprak ağalarıyla tefecilerin cephesidir. İkinci cephe ise menfaatleri bunlarla gelişen işçi köylü, şehir orta sınıf ve tabakalarıyla, nüLE burjuvaziyi içine alan bütün mitli sınıfların cephesi. Türkiye'nin kaderini bu iki cephenin savaşı tayin edecektir.

Biz mühendisler bu cephelerden hangisine dahiliz? Halkın cephesinde miyiz, yoksa halk düşmanlarının safında mıyız? Bir kerel bizler geniş oranda şehir ve köylerin orta sınıflarından gelmekteyiz. Yani, diğer halk tabakalarıyla birlikte emperyalizmin sefaletle mahkûm ettiği, sömürüye imaruz bıraktığı insanların arasından. Bunun yanında emperyalizmin sömürüsü, emekçi halkımız gibi bizim üzerimizde de yoğunlaşmaktadır. Gerçekten, bugün mühendis kitlesi sanıldığı gibi ahım - şahım bir hayat sürmemektedir. Bunu gene en iyi mühendisler bilir. Son personel kanunu ile şartlar daha da ağırlaşmaktadır. Hem de yaptığımız İş hiçe halkımızın yararına değil, daha çok emperyalizmin yararına Plan ve projeler kendi insiyatifimle değil, emperyalizmin onayıyla ortaya çıkıyor. Bu durum yaptığımız bilimsel tahsil ve yurtseverlik duygularımızla hiçbir şekilde bağdaştırılamaz. Bu nedenlerle mühendislerin yeri antiemperyalist millî güçlerin yanındır. Bugün yurdumuzda, işçiler-köylüler aydınlar ve gençlerin emperyalizme karşı mücadeleleri bütün şiddetiyle devam etmektedir. Bizim ödevimiz bu mücadeleye omuz vermektir. Birer millî cephe savaşçısı olmaktır.

Şimdiye kadar geniş mühendis kitleleri çok çeşitli etkenlerle bu mücadeleden uzak kalmışlardır. Bugün yavaş yavaş gelişmekte olan mücadelemiz İçinde ortaya çıkan ve şimdiye kadar aramızda hakim olarak doğru hedeflere yönelmemizi önleyen yanlış görüşleri eleştirmek gerekmektedir. Bunların en önemli ve etkili olanlarından biri «politika ile uğraşmama» görüşüdür.

«Politika beni ilgilendirmez» demek, ya da halkımızın devrimci mücadelesine sahte bir ağırbaşlılıkla tepeden bakmak,- bu eylemleri, «sınırlı bir gurubun ibozguncu davranışları» gibi gö- termeye çabalayan emperyalizmin propogandasına kanmak bizi yurtseverlik çizgisinden saptırır, tster istemez halkın düşmanları safına iter.

Nasıl ki düşünceyi madde, yani maddî hayat belirlerse, politikayı da, sanatı da, hukuku

kültürü v.s. yi de ekonomi belirler ve tayin eder. Bunun en açık örneği bizim emperyalizm konusunda ortaya koyduklarımızdır. öyle ki Emperyalizm - tekelci kapitalizm - serbest rekabetçi kapitalizmin zorunlu bir sonucudur. Tekeli yaratan serbest rekabetin bizzat kendisidir. Yoksa emperyalizme, şu veya bu şirket sahibinin veya devlet reisinin özel isteklerini yansıtan bir politika olarak bakmak yanlıştır. Böyle düşünmek bizim mücadelemizi çıkmaz sokaklara götürür. Böyle düşünürsek, pekâlâ kendimizi - bazı iyi niyetli aydınların ve bilgisiz kimselerin düştükleri - şu yanlıştın içinde bulabiliriz: Hükümetlerin .başındakiler değışse veya bu baştakilerle, patronlar biraz daha vicdanlı, iyiliksever davransalar herşey düzelir. Bilimin inkârı olan bu görüşün yanlışığı apaçıktır. Bu sorunda doğru ilke: «ekonominin politikayı belirlediğı ilkesi» dir.

Fakat bu ilkedен, «ekonomik gelişmeler nasıl olaa her şeyi tayin eder, bekllyelim herşey düzelsin» şeklinde bir görüşe varmak olanaksızdır. Burada başka bir gerçeğı belirtmek sorunu berraklığa kavuşturur. Ekonomi politikayı belirlediğı gibi, politika da ekonomiyi kumanda eder. «Politika ekonominin yoğunlaşmış ifadesidir.» derken anlatılmak istenen de budur.

Sorunları böyle her yönüyle koymayan anlayışlar bizi, bilerek bilmeyerek emperyalizmin yardakçılığı durumuna düşürebilir, örneğın; bugün (bir «üniversite sorunu» var. Hepimiz üniversitemizin, bilimsel olmasını, araştırmacı, uzak görüşlü yurtsever 'elemanlar yetiştirmesini istiyoruz. Bunu belirtmek, yurtseverce bir düşünceyi ortaya koymaktır. Fakat mücadele yolunu

göstermediğı için yetersizdir. Bugün emperyalizme bağımlı bir ekonomide, ağır sanayi yerine montajcı sanayinin hakim kılındığı bir ülkede istenen nitelikte mühendislere ihtiyaç yoktur Bugün Teknik üniversitelerimizden yetişen mühendisler bugünkü ekonomik işleyiş için yeterlidir. Yurdumuzda istenen teknik eğitim, gerekli sanayilegme ile atbaşı gidecektir. Sanayileşme ise güdülecek politika ile ve iktidarda işbirlikçilerin veya millî güçlerin bulunması ile yakından ilgilidir. Bunun gibi, üzerinde çalışacağımız plân, projelerin işbaşında bulunacak iktidarlara göre değışeceğı açıktır. Son günlerde tartışmakta olduğumuz, Ortak Pazar, Personel Kanunu. Montaj Sanayii, özel Okullar, Boğaz Köprüsü meseleleri için de aynı şeyler söylenebilir. Bütün bunlar verilmesi zorunlu bir iktidar mücadelesini yani geniş oranda politik bir mücadeleyi gerektirir. Biz bu konularda iktidara kargı direnirken veya onun görüşleri yanında yer alırken belli bir politik tutumu benimsemiş oluruz. Genişletirsek bütün insanların politikayla ilgili olduklarını söyleyebiliriz.

Böyle olunca «ben politikayla uğraşmam» diyen bir insan aslında tarafsız bir tutumu benimsemiş, olmaz. O eğer bilgisizlik yüzünden böyle davranıyorsa, onulmaz bir biçimde emperyalizmin propagandasına kanmış demektir. Biz mühendisler için ise, böyle davranmak, emperyalizmin 1500 - 3000 lira maaşlı uşaklığı durumuna düşmek gibi bir tehlike taşır.

Aslında halk kitlelerinin politikayla uğraşmasını isteyen, ekonomiyi ve toplum hayatını her yönüyle ellerinde tutmak isteyen emperyalizm ve işbirlikçileridir.»

Istanbul ve İzmir Kongreleri Yapıldı

Istanbul ve İzmir Şubeleri yıllık Genel Kurul toplantıları 16- 17 Ocak 1971 tarihlerinde yapıldı. Seçilen arkadaşlarımızın Yönetim Kurulları'ndaki görev bölümü şöyledir:

Istanbul Şubesi Yönetim Kurulu

Muammer önol, Başkan
Mehmet Sirmay, Başkan Yard.
Toğan Güçseli, Sekreter Üye
Veelhi Olut, Muhasip Üye
Nuri Kurşunoğltı, Üye
Erol Açıköz, Üye
Sait Sun, Üye

İzmir Şubesi Yönetim Kurulu

Ergun Elgin, Başkan
Yüksel Leventoğlu, Başkan Yard.
Altan Başaran, Sekreter Üye
Erdem Gülmezoğlu, Muhasip Üye
İsmail Toros, Üye
Onur Taşkent, Üye
Fahrettin Selçik, Üye

Yeni Yönetim Kurullarına önümüzdeki dönem çalışmalarında başarılar dileriz.

10. YIL YEMEĞİ

İ.T.Ü. 1956 girişlilerle (mezuniyet yılı söz konusu değildir!), 1961 mezunları (giriş yılı da söz konusu değildir!) XVII. Kongre tarihi olan 27 Şubat 1971 cumartesi gecesi Ankara'daki 10. mezuniyet yılı yemeğine eşleriyle veya yalnız gelmeye zorunludurlar.

Not: Arkadaşların 25.2.1971 Perşembe İgünü saat 17.00ye kadar mektup veya telefonla E.M.O merkez veya şubelerine bildirmeleri rica olunur.

Telefon, ANK : 12 76 60 İST: 48 13 13 İZM : 23 973

DÜZELTME

Dergimizin bundan önceki 169. sayısında, ARAMIZDA yazısının 12. satırı bir yanlışlık sonucu anlamsız olarak çıkmıştır. Doğrusu şöyledir :

— Bizleri kendi soygun düzeninde araç olarak kullanmak isteyen işbirlikçi iktidara, kapı kulları olmadığımızı en etken biçimde duyurmalıyız,

Düzeltilir özür dileriz.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI

Ihlamur Sokak 10/1 Yenişehir - Ankara Tel : 12 76 60 _

İSTANBUL ŞUBESİ

Cumhuriyet Cad. No: 283 Eng^n Han Kat: 2 Harbiye' - İstanbul Tel : 48 1313

İZMİR ŞUBESİ

Plevne Bulvarı 3/1 Alsancak - İzmir Tel: 23973

ELEKTRİK MÜHENDİSLİĞİ

Dergimize gönderilen yazılar basıl-sın veya basılmasın geri verilmez. Yazı ve ilânlardaki fikirler yazarlarına aittir. Odayı ve dergiyi sorumlu kılmaz. Dergide basılan yazılar kaynak gösterilerek iktibas edilebilir. Yazıların seyrek, aralıklı daktilo ile yazılması, Türkçe ve İngilizce özet verilmesi, biri parşömen olmak üzere iki nüsha gönderilmesi ve şekillerin aydıngere çini mürekkebi ile çizilmesi gerekir. Yayın Kurulu yazılarda gerekli gördüğü değişiklikleri yapabilir.

Yazı ticaretleri

(Dergi sayfası başına)

Orijinal telif makale 50,— TL.

Telif derleme makale 40,— TL

Tercüme makale 30,— TL.

Plân, proje ve tesislerin, mevzuat ve neşriyatın tanıtılması ve tenkidi, haberler, 25,— TL

İlân Tarifesi

| | |
|---------------------|--------------|
| ön dış kapak | : 2500,— TL. |
| Arka dış kapak | : 1000,— » |
| Arka iç kapak | : 750,— » |
| Ön İç kapak | : 800,— » |
| Tam ön sayfa | : 700,— » |
| Tam arka sayfa | : 600,— » |
| Yarım ön sayfa | : 500,— s |
| Yarım arka sayfa | : 350,— » |
| Çeyrek arka Sayfa | : 200,— » |
| Küçük İlân en 1 cm. | : 50,— » |

Renkli ilânlar için renk farkı alınır. Sürekli ilânlarda 6-11 ay için % 15, 12 aydan fazlası için % 25 indirim yapılır. Ön dış kapak senelik ve indirimsizdir.

Elektrik Mühendisliği Dergisi Elektrik Mühendisleri Odası üyelerine ücretsiz gönderilir.